

Achtergrondinformatie

De Brandende Bede 18 tot 21

Montfort richt zich tot de Vader, de Zoon en de heilige Geest.

Vanaf nummer 18 gaat Montfort op allegorische wijze met bijbelteksten om en geeft aan woorden en uitdrukkingen een diepere betekenis. De verzen 10 tot 17 uit psalm 68 inspireren zijn bidden. Hij doet dat in het Latijn vanuit de officiële bijbeltekst die toen in de Kerk gebruikt werd, namelijk de Vulgaat, een vertaling die verschilt van de moderne bijbelvertalingen. Wij vertalen de tekst die Montfort gebruikt heeft.

In de nummers 20 en 21 haalt hij verzen van de psalm 68 aan en zegt zelf dat ze “heel moeilijk te vatten zijn, maar zeer diepzinnig en door God geïnspireerd”. Hij is er ongetwijfeld vaak biddend mee omgegaan.

Laten niet vergeten hoe groot de rol van de bijbel in het gedachtegoed en het gebed van Montfort wel is. Hij fantaseerde niet om het even wat, hij bad meestal vertrekkend vanuit het Woord van God. Zo is de Brandende Bede, door de jaren heen, in zijn hart ontstaan. In zijn geschriften vind je sporen die daarop wijzen.

In een brief aan zijn geestelijke leidsman op 6 december 1700 – dat is nauwelijks zes maanden na zijn priesterwijding! – lezen we het volgende:

“Ik ervaar een onweerstaanbare drang om de Heer en zijn heilige Moeder te doen beminnen om op heel eenvoudige wijze onderricht te gaan geven aan de mensen op de buiten en de zondaars de godsvrucht tot de allerheiligste Maagd aan te reiken... Eerlijk gezegd, dierbare vader, voel ik mij niet waardig om deze nobele taak op mij te nemen, maar, gezien de huidige noden van de Kerk, kan ik niet anders dan onophoudelijk en zuchtend een klein en arm gezelschap van goede priesters van God af te smeken die dat werk zouden doen onder de bescherming van de allerheiligste Maagd”.

Een twaalfstal jaren later, schrijft hij in *De Ware Godsvrucht*:

“Meer dan ooit voel ik mij aangemoedigd om te geloven en te hopen al wat diep in mijn hart ligt gegrift en wat ik al sinds jaren van God afsmeek: dat de allerheiligste Maagd vroeg of laat meer kinderen, dienaren en slaven uit liefde zal hebben dan ooit en dat hierdoor mijn beminde Meester Jezus Christus meer dan ooit in de harten zal heersen...Dit vooruitzicht vuurt mij aan, doet mij groot succes verwachten: een groot eskadron dappere, onverschrokken soldaten van Jezus en Maria, zowel mannen als vrouwen, die de wereld, de duivel en de bedorven natuur bestrijden in de hachelijke tijd die meer dan ooit op komst is” (WG 113-114)

Zoals reeds opgemerkt bad Montfort vertrekkend vanuit het Woord van God, zowel het Oude als het Nieuwe Testament. Hij had een luisterend oor naar het Woord, het was een ‘woord’ dat vroeg om een ‘wederwoord’. Bovendien, in zijn boek *De Liefde van de eeuwige Wijsheid* heeft hij een hoofdstukje waarin hij uitweidt over het gebed, waaruit deze citaten:

“Het zuivere geloof is zowel vertrekpunt als uitwerking van de Wijsheid in ons (de Wijsheid in zijn geschrift is Jezus Christus); hoe meer geloof wij bezitten hoe meer Wijsheid; hoe meer Wijsheid hoe meer geloof. De rechtvaardige, ofwel de wijze, leeft slechts van het geloof zonder te zien, zonder te voelen, zonder te smaken en zonder te wankelen. “God heeft het gezegd” of “Hij heeft het beloofd”, dat is de hoeksteen van al zijn bidden en handelen...”

“De wijze vraagt niet om buitengewone dingen te zien die heiligen hebben gezien, ook niet om in zijn gebeden en geestelijke praktijken zoetheid te proeven. Met louter geloof vraagt hij om de goddelijke Wijsheid, en Ze zal hem gegeven worden.... En daar moet hij meer van overtuigd zijn, dan wanneer een engel uit de hemel hem ervan zou komen verzekeren. Immers, God heeft gezegd dat allen die Hem naar behoren om iets vragen, zullen verkrijgen wat zij vragen.” En hij citeert Jezus’ woorden bij Lucas (11,13): “Als gij dus, ofschoon ge slecht zijt, goede gaven aan uw kinderen weet te geven, met hoeveel meer reden dan zal uw Vader in de hemel de goede geest van de Wijsheid geven aan wie Hem erom vragen” (LEW 187).

Door getrouw psalmen te bidden en teksten van profeten te overwegen zijn hem woorden en uitdrukkingen dierbaar geworden. **In de nummers 20 tot 25** maakt hij gebruik van deze ‘taal’ om, soms op verrassende wijze, een portret uit te schrijven van de mensen die de Kerk op het ogenblik waarop hij schrijft, nodig heeft. Deze ‘heilige’ mensen, uit Maria geboren, garanderen een milde regen die het zaad van Gods woord, in een mensenhart terecht doet komen en doet ontkiemen. Zij zijn heel bijzonder en zien er uit als de merkwaardige dieren waar de profeet Ezechiël het over heeft.

Het gebed van Montfort doet enigszins denken aan de manier waarop Paulus schrijft over de werkzaamheid van de heilige Geest in het hart van de mensen:

Uit de brief aan de Efeziërs:

“Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons in de hemelsferen, in Christus, met talrijke geestelijke zegeningen heeft gezegend. In Christus immers heeft God, voordat de wereld gegrondvest werd, ons vol liefde uitgekozen om voor hem heilig en zuiver te zijn, en Hij heeft ons naar zijn wil en verlangen voorbestemd om in Jezus Christus zijn kinderen te worden, tot eer van de grootheid van Gods genade, ons geschonken in zijn geliefde Zoon.

In Hem zijn wij door zijn bloed verlost en zijn onze zonden vergeven, dankzij de rijke genade die God ons in overvloed heeft geschonken. Hij heeft ons in al zijn wijsheid en inzicht dit mysterie onthuld: zijn voornemen om met Christus de voltooiing van de tijd te verwezenlijken en zijn besluit om alles in de hemel en op aarde onder één hoofd bijeen te brengen, onder Christus.

In Hem heeft God, die alles in zijn wil en besluit tot stand brengt, ons de bestemming toebedeeld om vanaf het begin onze hoop te vestigen op Christus, tot eer van Gods grootheid” (1, 3-12).

Uit de brief aan de Romeinen:

“God, die ons doorgrondt, weet wat de Geest wil zeggen. Hij weet dat de Geest volgens zijn wil pleit voor allen die Hem toebehoren. En wij weten dat voor wie God liefhebben, voor wie volgens zijn voornemen geroepen zijn, alles bijdraagt aan het goede.

Wie Hij al van tevoren heeft uitgekozen, heeft Hij ook van te voren toe bestemd om het evenbeeld te worden van zijn Zoon, die de eerstgeborene moest zijn van talloze broeders en zusters” (8, 27-30)